

[Udenrigsministeren]

Men jeg synes, jeg skylder hr. Ole Espersen at sige, at vi kan da hurtigt blive enige om, at det er en meget vigtig konference; det er bare et synspunkt, vi står ret ene med. Det er ikke noget, de andre EF-lande synes; det er heller ikke noget, de andre nordiske lande synes. De siger nemlig, at der er det problem med konferencen, at den ikke har alle atommagterne med, f.eks. er Frankrig og Kina ikke med. Det er derfor, disse andre lande siger, at det rigtige sted at diskutere disse problemer i virkeligheden er på nedrustningskonferencen i Paris. Når jeg senere under et af de efterfølgende spørgsmål vil komme ind på, hvad der rent faktisk sker i hele dette spørgsmål, vil jeg også dér være i stand til at løfte sløret for, hvad der så sent som i går er taget af initiativer i New York-konferencen fra de såkaldte alliancefri landes side. Det er nemlig initiativer, der så at sige støtter det synspunkt, at det i virkeligheden er i Genève, man bør gøre arbejdet.

Så må jeg ikke indskrænke mig til at sige, at jeg håber, at svarene på de efterfølgende spørgsmål vil vise, at selvfølgelig har vi efterlevet den instruks, der er givet i den meget brede politiske opbakning bag det udsnit af beretningen fra Det Sikkerhedspolitiske Udvalg, som jeg her har citeret.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er korrekt, at den danske delegerede i sit første indlæg gav udtryk for, at dette forum i New York ikke er det egnede sted. Det var det, jeg spurgte om.

Så vil jeg gerne sige, at jeg og hele Folketinget er klar over, at der er divergerende opfattelser, også i Norden, og vi ved udmærket, hvad der foregår i Genève. Alt det vidste vi, da vi i 1984 og 1986 debatterede denne sag. Ikke desto mindre vedtog vi beretningen i enighed, vi stemte om dagsordenen i 1986, og derfor er det naturligvis ikke en undskyldning for ministeren at fremhæve disse momenter som et grundlag for at fravige beretningen, og det mener jeg man har gjort. Derfor er mit spørgsmål: Er det en opfyldelse af beretningens ønsker, at man fra dansk side siger, at det forum, vi har i New York, FN, ikke er det egnede forum?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jamen jeg må blankt bekende, at jeg ikke har

siddet og læst de indlæg, der har været. Jeg har oprigtig talt haft andre ting at tage mig til de sidste par dage, og der har været givet en klar politisk instruks om, hvordan vi skal forholde os.

Men nu synes jeg – for at det her ikke skal udarte – at jeg vil tillade mig at gå lidt videre i noget af det, som de efterfølgende spørgsmål tager fat på, for der er nemlig sket det, at kredsen af alliancefri lande i går har lagt et forslag frem, som handler om en videreførelse af konferencen. Det er fremsat af Nigeria med støtte af Mexico.

Det, man lægger op til dér, er, at man på konferencen skal enes om at udsætte yderligere aktiviteter i denne konference indtil udgangen af 1993 for at give nedrustningskonferencen i Genève mulighed for at arbejde videre på et totalt prøvestop. Og det er jo det, vi allerhelst ser, og vel at mærke et totalt prøvestop, som omfatter alle atommagter og ikke kun det begrænsede antal atommagter, der i denne anden konference diskuterer et begrænset atomprøvestop.

Det siges videre, at så må man vurdere ved udgangen af 1993, om man er nået så vidt, og hvis ikke man er nået videre, ja, så må man genoptage denne konference i New York for at se, om det så er et sted, hvor man kan skabe yderligere fremskridt. Jeg vil gerne tilkendegive, at vi da fra dansk side kan bidrage til, at der skabes en konsensus om dette forslag fra de alliancefri lande, og det vil være i fuld overensstemmelse med den tilkendegivelse, der ligger fra et bredt politisk flertal i den nu flere gange omtalte beretning fra Det Sikkerhedspolitiske Udvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 58

4) Til *udenrigsministeren* af:

Ole Espersen (S):

»Hvorfor har udenrigsministeren ikke taget initiativ til i Det Udenrigspolitiske Nævn at drøfte FN-konferencen om et fuldstændigt stop for atomvåbenprøvesprængninger?«

Skriftlig begrundelse

Henset til den ubestridelige vigtighed af konferencens emne og til den store interesse herfor, Folketinget har udvist, jf. dagsordenen af april 1986, hvori det blev pålagt regeringen at arbej-